

BOTS, Marcel (Moeren 12 augustus 1925 – Oosterzele 15 december 1995).

Studeerde Germaanse filologie (januari 1945-1948) aan de Rijksuniversiteit Gent en gaf daarna les (Nederlands, later zedenleer) aan het Gentse atheneum en aan het Stedelijk Hoger Instituut voor Sociale Studies. In 1952 promoveerde Bots tot doctor met een monografie over Isaac da Costa, die werd bekroond door de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde.

Bots werd in 1951 algemeen secretaris van het Willemfsfonds. Hij voerde een verjonging door, richtte opnieuw de reizende bibliotheken in en bracht het in 1903 gestichte Julius Vuylstekefonds opnieuw tot leven. In 1957 werd hij benoemd tot hoogleraar aan de Universiteit van Elisabethstad (Lubumbashi). Daar werkte hij mee aan de uitbouw van een Vlaamse afdeling en richtte hij een Willemfsfondsafdeling op die Nederlandse voordrachten hield en

pleitte voor vernederlandsing in de kolonie. Na de Kongo-crisis in 1960 keerde Bots terug naar Gent waar hij benoemd werd tot hoofdinspecteur voor het stedelijk onderwijs. In 1964 werd hij hoogleraar aan de Université libre de Bruxelles voor de Nederlandstalige vakken als Belgische schoolwetgeving en historische pedagogiek. Na de splitsing doceerde hij aan de Vrije Universiteit Brussel. Hoewel hij na 1960 niet onmiddellijk een bestuursfunctie opnam in het Willemsfonds, bleef hij nauw betrokken bij het jaarlijkse boek van het Willemsfonds en de opnieuw ingerichte literaire wedstrijden. In 1965 werd hij benoemd tot ondervoorzitter. Het laatste, belangrijke project aan zijn naam verbonden, is de oprichting in 1982 van het Liberaal Archief waarvan hij tot aan zijn overlijden voorzitter was.

LITERATUUR: A. Verhulst en L. Pareyn, *Huldeboek aan prof. Marcel Bots. Een bundel historische en wijsgerige opstellen*, 1995.

NICO WOUTERS